

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ЗБІРНИК ТЕЗ

**Міжнародної науково-практичної конференції
«Екологічна політика і право ЄС та їх імплементація
у правову систему України»**

(Київ, 16 травня 2019 р.)

2019

ЗМІСТ

Funta R. INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL STANDARDS.....	10
Golovko L. ENVIRONMENTAL RESPONSIBILITY: EU EXPERIENCE AND OPPORTUNITIES FOR UKRAINE.....	12
Hanak R., Kostoula T. LEGISLATION ON NUCLEAR SAFETY	14
Hanak R., Kostoula T. LEGISLATION ON SPENT FUEL AND RADIOACTIVE WASTE MANAGEMENT.....	23
Horoshko H. ENVIRONMENTAL POLICY OF UKRAINE.....	30
Ladychenko V. INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL INFORMATION ACCESS COOPERATION FRAMEWORK.....	31
Smékalová L. SUPPORT OF THE MUNICIPAL WASTE MANAGEMENT BY EUROPEAN UNION COHESION POLICY.....	33
Zicha J. WASTE LEGISLATION OF THE EUROPEAN UNION AND ITS REFLECTON IN THE ASSOCIATION AGREEMENT WITH UKRAINE.....	35
Авраменко Т. МІЖНАРОДНА ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА: СУЧАСНІ ВИМІРИ ТА ПРИНЦИПИ РЕАЛІЗАЦІЇ.....	37
Андронік А. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В КОНТЕКСТІ ПОСИЛЕННЯ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ.....	39
Андрощук А. ПРАВО ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ.....	41
Артюх Є. БІОПОЛІМЕРНЕ ПАКУВАННЯ В ОСНОВІ МАСШТАБНОГО ЗБЕРЕЖЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	44
Бакай Т. ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВА.....	45
Балочкіна О. ЕКОНОМІЧНІ ІНСТРУМЕНТИ В УПРАВЛІННІ НАВКОЛИШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ ЄС.....	47
Баранишина Л. ЄВРОПЕЙСЬКА СИСТЕМА ТОРГІВЛІ ВИКИДАМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ТОРГІВЛІ ВИКИДАМИ В УКРАЇНІ.....	49
Батир Т. ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ТА БЕЗПЕКИ ПИТНОЇ ВОДИ В ЄС.....	51
Бережний О. УЧАСТЬ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ФОРМУВАННІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ.....	52
Березовська Л. ОСНОВНІ НЕДОЛІКИ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	54
Березюк А. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В СУЧАСНИХ УМОВА.....	56
Білик І. ЕКОЛОГІЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД.....	57
Бойко В. ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	59
Болебрух М. РОЛЬ І МІСЦЕ ГРОМАДСКОСТІ В ЕКОЛОГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ.....	61
Болсуновський С. ІНВАЗІЙНІ ВИДИ РОСЛИН ЯК ПОТЕНЦІЙНА ЗАГРОЗА ЕКОЛОГІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ (ПРАВОВИЙ АСПЕКТ).....	62
Бохонюк О. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА ЄС. ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	64
Бровко Н. АНАЛІЗ ПРАВОСВІДОМОСТІ ЯК ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВОЇ КАТЕГОРІЇ.....	65
Бруско В. ДЖЕРЕЛА ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА.....	66
Бутіна М. ПОЛІТИКА ТА ПРАВО ЄС З ПИТАНЬ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ДОВКІЛЛЯ.....	68
Василевська А. МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА.....	70
Васильчук С. ГМО - ПРОБЛЕМА ЧИ ДОСЯГНЕННЯ.....	71

Садовенко В. ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ОЦЕНКИ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ В ЕС.....	292
Савчук Д. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА ЄС. ВЗАЄМОДІЯ УКРАЇНИ З ЄС У ПИТАННЯХ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ.....	293
Самойлович А. ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЇ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	295
Свищук О. ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ДО ЄС ТА ФОРМУВАННЯ НОВОЇ ЕКОЛОГІНОЇ ПОЛІТИКИ.....	296
Сидоренко А. ІНСТИТУЦІЇ ЄС В ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ.....	298
Сімакова С. ДО ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ МОБІНГУ В УКРАЇНІ.....	299
Скляр Я. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ МІЖНАРОДНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ У СФЕРІ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗМІНИ КЛІМАТУ.....	301
Семененко В. РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ В ЄС.....	303
Слижук Р. СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС У СФЕРІ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ, БОРОТЬБИ ЗІ ЗМІНОЮ КЛІМАТУ.....	304
Смертюк М. СТРАТЕГІЧНІ ЗАСАДИ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ.....	307
Сніжна В. ПІДХОДИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ДО ВИРШЕННЯ ПРОБЛЕМИ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЛІСІВ.....	309
Соболева К. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ПОЛІТИКИ ЄВРОПІЙСЬКОГО СОЮЗУ У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ.....	311
Сокол О. РОЛЬ І МІСЦЕ ГРОМАДСЬКОСТІ В ЕКОЛОГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ.....	312
Степанюк В. ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ.....	314
Строкань В. ГРОМАДСЬКА УЧАСТЬ У РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ.....	315
Строкань В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	319
Терещенко Н. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	321
Тимошенко Л. ПРАВОВА ОХОРОНА ЛІСІВ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ.....	323
Тирида Є. ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЄС.....	325
Тихонович А. ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ (СТ. 236 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ).....	327
Ткаченко В. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ВОДНИМИ РЕСУРСАМИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ.....	329
Трембiцька Д. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА.....	331
Тригуб О. ГЕНЕЗИС ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗМІН КЛІМАТУ ЇХ ВПЛИВ НА ЄС.....	332
Троцьковець К. ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ЕКОЛОГІЧНОГО КОНТРОЛЮ ГРОМАДСЬКИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ЕКОЛОГІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ.....	333
Трушкевич О. РОЛЬ І МІСЦЕ ГРОМАДСЬКОСТІ В ЕКОЛОГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ.....	335
Українець Д. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ЛАНДШАФТІВ ЄС ТА УКРАЇНИ.....	341
Усенко Ю. АДАПТАЦІЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО СТАНДАРТІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	343
Федорович А. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЄС В ПРАВОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНИ.....	345
Філоненко В. УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА РІВНІ ЄС ТА МОЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	347

шкідливих речовин. Проте не варто забувати і того факту, що адаптацію до законодавства ЄС в сфері охорони здоров'я описують як «гірку пігулку», яку держави-кандидати мають проковтнути заради виконання їх стратегічного завдання, – членства у ЄС. Тому завданням теперішніх як центральних, так і місцевих органів державної влади в Україні, повинна бути перманентна праця над імплементацією принципів і стандартів європейської екологічної політики, з метою набуття гідного місця нашої держави у Європейському Союзі.

Список використаних джерел:

1. Громадська Н. А. Основні напрямки політики Європейського Союзу, СТ. 155-160. [Електронний ресурс]
2. Захарова В. О. Парадигмальне оновлення природоохоронної діяльності в контексті євроінтеграції України як чинник змістовного формування системи екоправового виховання. [Електронний ресурс]
3. Належне екологічне врядування в країнах Східного Партнерства: роботи непочатий край. — Аналіт. запис. [Електронний ресурс]
4. Політика ЄС у сфері охорони довкілля. [Електронний ресурс]

Сімакова С.І.,

*к.ю.н., доцент кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківського національного аграрного університету*

ДО ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ МОБІНГУ В УКРАЇНІ

Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1].

В наш час ми можемо спостерігати мобінг (цькування) у трудових відносинах, що призводять до вкрай негативного фізичного, психологічного стану працівника, зниження, продуктивності праці.

Мобінг (від англ. mob — юрба) – це систематичне цькування, психологічний терор, форми зниження авторитета, форма психологічного тиску у вигляді цькування співробітника у колективі, зазвичай з метою його звільнення [2, с. 19].

Мобінг підрозділяється на два основні види: вертикальний (мобінг з боку керівництва, іноді його ще називають босинг) і горизонтальний (мобінг з боку колег). Іноді буває, що людина стає об'єктом відразу обох видів мобінга.

Мобінг особливо розповсюджений в середовищі офісних працівників. Процес виживання містить у собі п'ять фаз:

- перша — наявність тривалого й невирішеного конфлікту;
- друга — агресивні дії й ворожі відносини;
- третя — в конфлікт утягується керівництво й інші співробітники, переслідуваний піддається наклепу;
- четверта — на робітника ставиться клеймо, і насамкінець — звільнення [3].

Дослідження Міжнародного кадрового порталу HeadHunter свідчать, що 83% офісних працівників потерпали від мобінгу на робочому місці. Згідно отриманих результатів:

- майже половині опитаних доводилось побувати в ролі жертви (46%);
- майже стільки ж спостерігали таке явище в колективі, де працювали (40%);
- зізнались у безпосередній участі на стороні агресора тільки 9% респондентів [3].

Найчастіше мобінгу виявляється у :

- несправедливій критиці (40%);

- непомірних навантажень і чіпляннях до результатів роботи (34%);
- цілеспрямованій дезінформації і створенні перепон у роботі (30%);
- відкритій агресії і неприязні (27%);
- доносах і скаргах (28%);
- плітках і вигадках про «жертву» (25%);
- в насмішках і жартах «за спиною» (28%);
- ігнорування (21%);
- провокації (20%);
- дрібні капості на адресу жертви (21%) [3].

4 березня 2019 року до Верховною Радою України було подано законопроект № 10118 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії мобінгу», яким передбачається відповідальність за цькування на роботі [4]. Врегулювання даного питання на законодавчому рівні є дуже важливе для нашої держави, тому що випадки мобінгу (цькування) учасників трудових відносин є досить частим явищем у нашій державі. Таке цькування може полягати у психологічному, фізичному, економічному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно працівника підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності і галузевої належності, а також осіб, які працюють за трудовим договором з фізичними особами або такою особою стосовно інших учасників трудових відносин з метою приниження їх людської гідності за певними ознаками, створення стосовно них напруженої, ворожої, образливої атмосфери та примушування учасника трудових відносин до зміни місця роботи.

Мобінг може відбуватися на різних рівнях, зокрема:

- керівник-підлеглий (42%);
- співробітник-співробітник (30%);
- весь колектив може виявляти агресію проти когось одного (11%);
- керівник може виявляти агресію про відношенню до групи співробітників (10%);
- колектив починає війну проти свого керівника (6%) [3].

В 55 % випадків через мобінгу працівник звільняється, рідше в третині випадків, проблему просто вдається зам'яти.

На думку дослідників, організаційними причинами мобінгу можуть бути: відсутність зворотного зв'язку; відношення потурання до любителів інтриг і закулісних ігор; погана організація інформаційних потоків; розпливчаті межі відповідальності і службових обов'язків; відсутність системи кадрового просування і можливостей кар'єрного зростання; наявність інтимних або споріднених зв'язків між підлеглими і керівництвом; велике перевантаження окремих фахівців.

Керівник підприємства, установи, організації повинен володіти обстановкою, яка існує в колективі, не допускати випадків мобінгу, та самому не вдаватися до цькування. Прямий обов'язок керівника роз'яснити підлеглим працівникам про випадки мобінгу (цькування), та про притягнення осіб, винних у вчиненні мобінгу до адміністративної відповідальності, та ні в якому разі самому не вдаватися до мобінгу.

Аналіз судової практики свідчить, про те, що справи щодо доведеності наявності мобінгу у трудових відносинах, які призвели до порушення трудових прав працівників складні. У більшості випадків суди відмовляють у задоволенні позовних вимог, наводячи у мотивувальній частині різні причини, зокрема не доведення фактів морального тиску на позивача, що змусило написати заяву про звільнення, і не доведення фактів наявності завдання моральної шкоди.

Висновки. Продуктивність професійної діяльності працівника значною мірою залежить від психологічного клімату в колективі. Проблеми, які виникають внаслідок непорозумінь з колегами або з керівництвом, конфліктів інтересів працівника і компанії,

відсутності підтримки і допомоги, спричиняють психологічний дискомфорт, різного рівня напругу, або й провокують психічні розлади персоналу організації. Законодавче закріплення обов'язку роботодавця протидіяти мобінгу та встановлення відповідальності за такі дії статне прямим втіленням принципу гуманізму у національне трудове законодавство, адже праця, яка відповідає високим вимогам поваги до людської гідності, безпеки працівника, комфортним умовам праці є невід'ємною складовою правової, соціальної держави.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 26 28 червня 1996 року//Відомості верховної ради України.-1996.-№ 30.- Ст.141.
2. Карчевський І.Р. Проблемна міжособистісна взаємодія особового складу військової частини та особливості її діагностики і попередження : Автореф. дис... канд. психол. наук: 19.00.09 / І.Р. Карчевський. - Хмельницький: Національна академія Державної прикордонної служби України ім. Б. Хмельницького, 2005. - 19 с.
3. Режим доступу : <https://tyzhden.ua/News/83021>.
4. Законопроект № 10118 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії мобінгу» від 01.03.2019, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

Скляр Я.В.,

*студентка четвертого курсу
юридичного факультету*

*Національного університету біоресурсів і природокористування України**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ МІЖНАРОДНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ У СФЕРІ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗМІНИ КЛІМАТУ

Україна є стороною Рамкової Конвенції ООН про зміну клімату та Кіотського протоколу до неї й має забезпечувати виконання комплексу зобов'язань за цими міжнародними угодами [1].

З часу ратифікації Рамкової конвенції та Кіотського протоколу в Україні досі не прийнято на рівні закону жодного нормативно-правового акту у сфері зміни клімату [2].

Протягом кількох років держава робила перші кроки щодо юридичного врегулювання питання зміни клімату в Україні, а також антропогенних викидів парникових газів, розробивши далі зазначені проекти законів України: «Про регулювання та управління викидами та абсорбцією поглиначами парникових газів», «Про екологічний ринок України», «Про енергоефективність». Усі ці проекти мали спільну мету – визначити правові та організаційні основи запобігання і пом'якшення наслідків зміни клімату, виконання зобов'язань України за Рамковою конвенцією та Кіотським протоколом та навіть дещо збігались за змістом [3, с.47].

Незважаючи на відсутність спеціальних законів у сфері зміни клімату, чинне законодавство України заклало основи для охорони, збереження та відновлення деяких складових клімату. Зокрема, загальні вимоги у сфері охорони атмосферного повітря передбачено Законами України «Про охорону атмосферного повітря», «Про охорону навколишнього природного середовища».

Україна як країна-лідер серед підписантів Паризької угоди має поступово відмовлятися від вуглецевого сценарію розвитку. А це передбачає скорочення споживання

* Науковий керівник: к.ю.н, доцент, доцент кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства НУБіП України Головка Л.О.